

סדר הלימוד ליום כ"ד אלול:

סדר לקוטי מוהר"ן הי"מ:

ויש ארבע חיות בבחינת נפש וארבע חיות בתורה נושאים הכסא אריה שור נשר אדם, אריה [שבבחינת] נפש זה בחינת אריתי מורי עם בשמי מורי זה בחינת מרת נפש בחינת ונפשה מרה לה זה בחינת פגם הנפש פגם הרצון כשרוצה דבר תאוה זה הרצון הוא פגם ומרה לנפש ועכשיו כשבא זה האדם לחכם הדור עם רצון טוב עם נפש טוב והצדיק לוקח כל הרצונות ולוקט אותם אחד לאחד כדי להעלות אותם כנ"ל ואז מלקט גם הרצונות הנפשות שנפלו וזה בחינת אריה לשון לקט שמלקט מורי מרת נפש עם בשמי עם הרצון הטוב שמעלה ריה טוב ובחינת שור שבנפש זה האור המצוחצה שנתוסף [בנפש מחמת] הקיבוץ שנתקבץ פיזורי הנפש ואז מאיר [הנפש ביותר] כי כשהרצון אין מאיר אזי הנפש בבחינת ונפש רעבה כי עיקר הרעב מחמת העדר האור כ"ש חז"ל ויענך וירעיבך ויאכילך את המן מכאן [ש] הסומא אין שבע כי עיקר השובע מחמת האור שיראה בעיניו וע"י שאין רואה אין נתמלא נפשו היינו רצונו כי טוב מראה עינים מהלך נפש וכשמצחצה נפשו בצחצחות האור אזי ונפש רעבה מלא טוב בבחינת והשביע בצחצחות [נפשך] וזה בחינת שור לשון הסתכלות בחינת טוב מראה עינים מהלך נפש נשר שבבחינת נפש זה החידוש שנתחדש הנפש בעלייתה בבחינת עיבור זה בחינת נשר תתחדש כנשר נעוריכי אדם שבנפש זה בחינת ויהי האדם לנפש חיה כי האדם בחינת מסכני ועתירי כ"ש נעשה אדם בצלמינו עתירי כדמותינו מסכני

בזאת וכו' וכתוב אל תקרי מה אלא מאה ואלו החכמים הם בין גלא לגלא היינו מחברים כל הנפשות בבחינת ולוקח נפשות חכם כנ"ל. ונפשות הם גלגלים בבחינת עגולים כידוע: זימנא חדא אזלינן

באורחא" היינו שהלכנו ונכנסנו לעורר זוג הנקרא אורח כ"ש ארחי ורבעי: ודלינן גלא: היינו שדלינן הנפשות למעלה בבחינת עיר גבורים עלה חכם כי עיקר עליית הנפשות ע"י החכם כנ"ל כי ורומא דגלא תלת מאה פרסה היינו התרוממות הנפשות למעלה אינה אלא ע"י החכם שהוא בחינת תלת מאה פרסה: עד דחזינן (כי) [בי] מרבעתיה דכוכבא זוטא: היינו שגרמנו זוגא עילאה וזה (כי) [בי] מרבעתיה בחינת זוג כ"ש ארחי ורבעי ושכינה נקראת בשעת זוג כוכבי זוטא כמובא בזוהר פ' פינחס דאתעבידת נקודה זעירא מגו רחימותא כדין אתחבר בה בעלה עיין שם: דהוי כמבזר ארבעין גריוי ביזרא דחרדלא כמובא בפרשת פנחס והאי חיה כד אתעברת אסתתמת ולא יכולת לאולדא עד דאתי נחש ונשיך לה כדין אתפתחת ונפיק מינה דמא והוא שתית לדמא וזה בחינת ביזרא דחרדלא היינו בחינת טפת דם כחרדל דנפיק מינה מחמת הנשיכה בבית הזרע ביזרא בית זרע ואח"כ אולידת והולדה הזאת היא התורה כנ"ל והתורה הזאת היא הולכת דרך ארבעים יום היינו בחינת שאר חיותא שהם ארבעים, לכל סטר עשרה כמובא בפ' פנחס ובהודש הראשון וכו': וזה בחינת ארבעין גריוי בחינת ארבעין חיותא. ואי דלינן טפי הוא מקלינין מהבלא: כי יש הבל אשר יש צדיקים שמגיעים להם כמעשה רשעים והוא הדין להיפך וע"י הבל הזה רבים נתפקרו שרואים צדיק ורע לו רשע וטוב לו אבל זה מחמת

כל בשר יחדיו זה בחינת לקיטת הנפשות כולם בבחינת לוקח נפשות חכם כנ"ל.

סדר יפני מוהר"צ"ת היפני:

קם ביום רביעי הנ"ל יצאנו מחיפה לבוא לעיר דומיע שרחוק כמו שני ימים על הים אבל מאת ה' היתה שלא היה רוח טובה לילך מן הצד והיינו נבוכים בדרך עד שבאנו ביום שבת קדש פרשת מטות ומסעי הנזכר לעיל סמוך לעיר לימיסון שהוא על האי שנקרא קיברוץ (קפריסין), והורידו שם האנקיר (העוגן) ועמדה הספינה שם איזה שעות אחר כך נתישב הקפיטאן וצוה להוציא האנקיר וכן עשו והתחילה הספינה לזוז משם בתוך כך הסתכלו מן העיר שהוא נוסע משם, ורדפו אחרי ספינתנו ושמעאלים משם עד שבאו על הספינה שלנו ברעש וברגז והיה לנו פחד קצת וזה היה מחמת שאז באותו העת היתה שעת מלחמה בין הישמעאלים עצמן, דהיינו מה שנלחמו עם הפאשי (המושל) של עכו שהיה מורד נגד המלך וכו', כמפרסם ומחמת זה רדפו אחרי ספינתנו כנזכר לעיל, ותכף כשבאו על הספינה שלנו תבעו מאתנו כפר חמשה טאליר ויחצי מכל נפש ותבעו בנגישה גדולה ברעש וברגז לתן להם תכף ומיד והכרחתי לתן להם מיד ביום שבת קדש סך הנ"ל שעלה מכלנו סך מאה ועשרים טאליר וגם התחילו להכות קצת מחמת שנתעבב הסלוק זמן מעט קדם שנתקבץ המעות, וישבנו אז בפחד:

קסא אחר כך לקחו הקפיטאן והוליכו אותו להעיר וגם קצת אנשים מספינתנו ירדו לעיר כדי לדבר שם עם הקונסליר (שגריר), ובאו אל העיר והיו אצל איזה קונסליר של איזה אמה וקרוב אותם קצת, ונודע להם שיעכבו בכאן הקפיטאן עם הספינה, ובשבילנו

סדר לקווי עיצות הימני:

כג צריך כל אדם לראות שמצדו לא יהיה עכוב ביאת משיח, דהינו שיראה לתקן מעשיו ולעשות תשובה שלמה, כדי שהוא לא יעכב בעונותיו ביאת משיח (שם עט).

כד עקר התשובה תלויה בתורה, הינו כשלומד תורה ומתיגע בה, עד שזוכה להבין דבר מתוך דבר ולחדש בה לשם שמים, זהו תשובה גמורה (עיין ת"ת אות י; ליקו"מ עד).

כה אם יזכה שירגיש באמת כאב חטאיו, דהינו כשימול ערלת לבבו עד שירגיש לבבו באמת גדל כאבו, ויצטער ויתחרט וישוב בתשובה באמת, אזי ירגישו גם כל הלבבות של כל הטפות שנמשכו ממנו, הן בניו ממש, הן אותם שנמשכו למקום אחר חסוֹשֵׁלֹם, כלם יהיה נימול ערלת לבבם וירגישו היכן הם מטלים, ויהיה נעשה רעש גדול ביניהם ויתעוררו לתשובה כלם (ליקו"מ קמא).

כו החלוק שבין מיתה לחיים הוא רק אצל זה האדם הנמשך אחר תאוות אכילה ושתייה, ואצלו נפרת המיתה. אבל הצדיק הכובש את יצרו ואפלו במה שהתר לו, הוא אויבו את תאוותו בידו, הוא תמיד חי אפלו לאחר מיתה, ואין חלוק אצלו בין מיתה לחיים (שם קמב).

סדר ספורי מעשיות הימני:

ודע שיש שני שכליות והם בחינת אָחֹר וקָדָם הינו שיש שכל שמגיע לאדם לפי הזמן, וכל מה שנזקק ובא בימים יותר הוא יודע יותר, בבחינת (איוב לב): ימים ידברו וזה השכל הוא בחינת אָחֹר שָׁבָא בְּאַחֹר הַזְּמַן כי לזה השכל צריך זמן אֲבָל יש שכל שָׁבָא

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'רעח - צמח מזהרנית זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְאָדָם בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל בְּמַהִירוֹת גְּדוֹל בְּפָחוֹת מְרַגֵּעַ כִּי הוּא לְמַעַלָּה
מֵהַזְמַן וְאִין צָרִיךְ שׁוּם זְמַן לְזֶה הַשִּׁכָּל וְזֶה הַשִּׁכָּל הוּא בְּחִינַת פָּנִים
וְהוּא בְּחִינַת יַעֲקֹב בְּחִינַת אֵמֶת בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים כד): מִבְּקִשֵׁי פָּנֶיךָ
יַעֲקֹב סָלָה אַחַר שַׁבַּת פְּרָשַׁת וַיְחִי אָמַר: בְּשִׁלְשׁ סְעֻדוֹת זֶה נִודַע
לִי סִגְלָה לְפִאקִין [אבֵּעֲבוּעוֹת] לְקַח קְרִייד [נִתְרָא], וְשִׁלְשׁ פְּעָמִים
כְּמוֹ מִשְׁקַל הַקְּרִייד יִקַּח זֵיף [סְבוּן], וַיַּעֲשֶׂה מִשְׁנִיָּהֶם מְרַחֵץ לְרַחֵץ
הַתִּינוֹק (שְׁקוּרִין בָּאד) וְצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת תִּכְפֹּף וּמִיד כְּשִׁמְתְּחִיל הַתִּינוֹק
לְהַתְּחַמֵּם וְלִבְעֵר עַל זֶה וַיִּזְעִיל בְּעֶזְרַת ה' אִם אִין הַגְּזֵרָה חֲזָקָה
אַבֵּל אִם הַגְּזֵרָה חֲזָקָה חָם וְשָׁלוֹם, לֹא יִזְעִיל וְאָמַר כִּי חָלִי הַפִּאקִין
נַעֲשֶׂה מִחֲטָא הָעֶגְל וּבְעֵינֵי הַזֶּה קָשָׁה: הֲלֹא גַם אֶצֶל אֲמוֹת הָעוֹלָם
יֵשׁ חָלִי זֶה?!

סִדְרַ שְׁלָחוּ עֲרוּף הַיּוֹמִי:

(ד) כִּרְךָ שֶׁהוּא סַפֵּק אִם הוֹקֵף בִּימֵי יְהוֹשֻׁעַ אִם לֹא קוֹרִין בִּי"ד
וּבִט"ו וּבְלִילִיהוֹן וְלֹא יִבְרַךְ כ"א בִּי"ד שֶׁהוּא זְמַן קְרִיאָה לְרוֹב
הָעוֹלָם: (ה) בֶּן עִיר שֶׁהִלֵּךְ לְכַרְךָ אוֹ בֶּן כִּרְךָ שֶׁהִלֵּךְ לְעִיר אִם הִיָּה
דַּעַתּוֹ לְחִזּוֹר לְמִקּוֹמוֹ בְּזְמַן קְרִיאָה וְנִתְעַכֵּב וְלֹא חֹזֵר קוֹרֵא כְּמִקּוֹמוֹ
וְאִם לֹא הִיָּה בְּדַעַתּוֹ לְחִזּוֹר אֲלֵא לְאַחַר זְמַן הַקְּרִיאָה קוֹרֵא עִם
אֲנָשֵׁי הַמִּקּוֹם שֶׁהוּא שָׁם: הִגָּה וְאִם הוּא בְּמִדְבָר אוֹ בְּסַפִּינָה קוֹרֵא בְּיוֹם
י"ד כְּמוֹ רוֹב הָעוֹלָם (כָּל בּו): (ו) יוֹם חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר שָׁחַל לְהִיּוֹת בְּשַׁבַּת
אִין קוֹרִין הַמְּגִילָה בְּשַׁבַּת אֲלֵא מִקְדִּימִין לְקְרוֹתָהּ בְּעֶרֶב שַׁבַּת
וְגוֹבִים מַעוֹת מִתְּנֹת עֲנִיִּים וּמַחֲלָקִים אוֹתָם בּו בְּיוֹם וּבְיוֹם שַׁבַּת
מוֹצִיאִים שְׁנֵי סְפָרִים וּבְשְׁנֵי קוֹרִין וַיִּבֵּא עֲמֶלֶק וְאוֹמְרִים עַל הַנִּיסִּים
וְאִין עוֹשִׂין סְעוּדַת פּוֹרִים עַד יוֹם אֶחָד בְּשַׁבַּת: (ז) הַמְּפָרֵשׁ בִּים
וְהַיּוֹצֵא בְּשִׁירָא וְאִינוּ מוֹצֵא מְגִילָה לְהוֹלִיךְ עִמּוֹ יִקְרָאנָה בִּי"ג אוֹ
בִּי"ב אוֹ בִּי"א בְּלֹא בְּרַכָּה וְאִם אֵי אֲפִשֵׁר לְהַמְתִּין עַד יְמֵים הַלָּלוּ

י"א שקורא אפילו מתחלת החדש: הגה והכי נהוג ומיהו אם נזדמן לו אח"כ מגילה חוזר וקורא אותה ביום י"ד אפילו קראה תחלה ביום י"ג מכל מקום קרא אותה שלא בזמנה (כל בו וב"י): (ח) בן עיר שהיה בספינה או בדרך ולא היה בידו מגילה ואח"כ נזדמנה לו בט"ו קורא אותה בט"ו:

סימן תרפט (א) הכל חייבים בקריאתה אנשים ונשים וגרים ועבדים משוחררים ומחנכים את הקטנים לקרותה: (ב) אחד הקורא ואחד השומע מן הקורא יצא ידי חובתו והוא שישמע ממי שהוא חייב בקריאתה לפיכך אם היה הקורא חרש או קטן או שוטה השומע ממנו לא יצא ויש אומרים שהנשים אינם מוציאות את האנשים: הגה ויש אומרים אם האשה קוראה לעצמה מברכת לשמוע מגילה שאינה חייבת בקריאה (מרדכי פ"ק דמגילה): (ג) אנדרוגינוס מוציא מינו ולא שאינו מינו טומטום ומי שחציו עבד אפילו מינו אינו מוציא: הגה י"א דאפילו את עצמו אינו מוציא וצריך לשמוע מאחרים (ב"י): (ד) השומע מגילה ממי שהוא מודר הנאה ממנו יצא: (ה) מקום שאין מנין אם אחד יודע והאחרים אינם יודעים אחד פוטר את כולם ואם כולם יודעים כל אחד קורא לעצמו: (ו) מנהג טוב להביא קטנים וקטנות לשמוע מקרא מגילה:

סימן תרצ (א) קורא אדם את המגילה בין עומד בין יושב אבל לא יקרא בצבור יושב לכתחלה מפני כבוד הצבור: הגה ואסור לחזן לקרוא את המגילה עד שאומרים לו קרא (מרדכי פ' הקורא): (ב) אפילו שנים ואפילו עשרה יכולים לקרותה ביחד ויוצאים הם והשומעים מהם: (ג) צריך לקרותה כולה ומתוך הכתב ואם קראה על פה לא יצא וצריך שתהא כתובה כולה לפניו לכתחלה אבל בדיעבד אם השמיט הסופר באמצעה תיבות אפילו עד חציה

וקראם הקורא על פה יצא: הגה אבל אם השמיט תחלתה או סופה אפילו מיעוטה לא יצא (ר"ן) ואפילו באמצעה דוקא דלא השמיט ענין שלם (ב"י בשם א"ח) אבל ביותר מחציה אפילו הן כתובות אלא שהן מטושטשות ואין רישומן ניכר פסולה: (ד) מי שתופס בידו מגילה שאינה כשרה לא יקרא עם שליח ציבור אלא שומע ושותק: הגה וכן לא יסייע שום אדם על פה לחזן ולכן אותן הפסוקים שקורין הקהל צריך לחזן לחזור ולקרותם מתוך מגילה כשרה. (ב"י בשם שבולי לקט): (ה) קראה סירוגין דהיינו שפסק בה ושהה ואח"כ חזר למקום שפסק אפילו שהה כדי לגמור את כולה יצא: הגה ואפילו סח בנתיים מיהו גוערין במי שסח בנתיים כדלקמן סימן תרצ"ב סעיף ב'. (הרשב"א סימן רמ"ד): (ו) הקורא את המגילה למפרע לא יצא קרא פסוק א' ודילג השני וקרא שלישי ואח"כ חזר וקרא השני לא יצא מפני שקרא למפרע פסוק אחד אלא כיצד יעשה מתחיל מפסוק שני ששכח וקורא על הסדר:

סֵדֶר לְקוּמֵי תְּפִלֹּת הַיּוֹמִי:

תקלג: רַחֵם רַחֵם מְלֵא רַחֲמִים, כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עָלֵינוּ אֵל תַּנְיַחֲנוּ יְיָמוּ מֵעֵיךְ וְרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ בְּעֵת צָרָה כְּזֹאת, "הֲצִילָנוּ מִיַּד אוֹיְבֵינוּ וְנַעֲבֹדְךָ" רַחֵם עָלֵינוּ בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֱמִתִּיִּם שְׁפָּבְלוּ יִסּוּרִים קָשִׁים הַרְבֵּה וְעָשׂוּ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה עֲבוּר כָּל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר רַבּוּ יִסּוּרֵיהֶם וְתְּשׁוּבָתָם הַגְּדוֹלָה שְׁעָשׂוּ עֲבוּר כָּל יִשְׂרָאֵל הוּא כְּדֹאֵי וְהָגוֹן לְכַפֵּר וְלִסְלַח עֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף כִּי רַק אֶתָּה לְבַד יוֹדֵעַ גְּדֹל הַכַּח הַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁב שֶׁל תְּשׁוּבָתָם הַנְּפִלְאָה שְׁעָשׂוּ עֲבוּר כָּל יִשְׂרָאֵל וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים עָתָה וּבְחַלְשׁוֹתֵינוּ הָעָצוּם, אֵין לָנוּ שׁוּם סְמִיכָה כִּי אִם עָלֵיהֶם וְעַל כַּח תְּשׁוּבָתָם הַגְּדוֹלָה שְׁעָשׂוּ עֲבוּרֵנוּ, כִּי שְׁמֶם הַקָּדוֹשׁ נִקְרָא עָלֵינוּ

ובזכות שמותם הקדושים אשר הם שמך אשר נקרא עלינו, על זה לבד תמכנו יתדותנו עתה לבוא לפניך שתחום ותחמל ותרחם על דור עני כזה דור חלוש כזה, ותמהר ותחיש לעקר ולשבר ולבטל [הגזרה הקשה שיצאה עלינו ליקח בני ישראל לחיל עם שאר] כל הגזרות שיצאו כבר ושרוצים להוציא חם ושלום, חמל על שארית עמך ישראל למען שמך ושם הצדיקים שנקראים עלינו, כי אתה הוא מלכנו מלך אבותינו גואלנו גואל אבותינו, צורנו צור ישועתנו, פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך, ואין לנו עוד אלקים זולתך סלה:

תקלד: עשה למען שמך וקדש את שמך, והיה עמנו ועזרנו שנזכה מהרה לשוב אליך באמת ולב שלם, ובפרט בימים הנוראים הקדושים והמאיימים מאד מאד שהם ימי אלול וראש השנה, ועשרת ימי תשובה ויום הכפורים, שהם ארבעים ימי רצון, שבהם נתרצית למשה רבנו עליו השלום ונתת לו את הלוחות [שניות] האחרונים, עד שביום האחרון נתרצית לו בשלמות ואמרת לו בשמחה 'סלחתי כדברך', ונקבע ליום מחילה וסליחה לדורות, הוא יום הכפורים הקדוש והנורא והנשגב, יום אחד בשנה והכל עשית למען שמך הגדול והקדוש שנקרא עלינו רחם עלינו ועזרנו והושיענו שנזכה לקבל הימים הקדושים הנוראים הללו בקדשה ובטהרה גדולה, ונזכה לשוב בהם בתשובה שלמה באמת, ולקבל עלינו באמת ובלב שלם לילך בדרךך ולקיים מצוותיך ולעסוק בתורתך באמת כל ימי חיינו, ולהתפלל בכונה שלמה ונשפך לבנו כמים נכח פני ה', פלגי מים תירד עינינו על חטאתינו ועוונותינו ופשעינו ועל רבוי צרותינו, עד אשר נזכה לרצות ולפייס אותך שתמחל ותסלח ותכפר לנו את כל חטאתינו

לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלָתֶךָ וַיִּקְרֹא בְּנֵי מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "וַיֹּשִׁיעַם לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת גְּבוּרָתוֹ" וַנֶּאֱמַר: "וְאַתָּה אֱלֹקִים אֲדֹנָי עֲשֵׂה אֵתִי לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי טוֹב חֶסֶדְךָ הַצִּילָנִי", וַנֶּאֱמַר: "כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם ה' כִּי אֲמִילָם, סָבְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם ה' כִּי אֲמִילָם, סָבְבוּנִי כְּדַבּוּרִים דַּעְכוּ כִּי אֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם ה' כִּי אֲמִילָם" וַנֶּאֱמַר: "וְלֹא נָסוּג מִמֶּךָ תַּחֲיִינוּ וּבְשֵׁמֶךָ נִקְרָא", וַנֶּאֱמַר: "עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם ה' עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ" וַנֶּאֱמַר: "וַיִּדְעוּ כִּי אַתָּה שְׁמֶךָ ה' לְבַדְּךָ, עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ", וַנֶּאֱמַר: "יְהִי שֵׁם ה' מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הוֹצִיאָה מִמִּסְגֵּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת שְׁמֶךָ, כִּי יִכְתִּירוּ צַדִּיקִים כִּי תִגְמַל עָלַי בָּרוּךְ ה' אֱלֹקִים אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבַדּוֹ, וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וָאָמֵן":